



maj, 1995

MAJDA SEPE

POPEVKARICA IN ŠANSONJERKA

GLASBA OSTAJA NJENA NAJVEČJA LJUBEZEN

Srečanje s pevko Majdo Sepe, znano javno osebnostjo, ki je v slovenski zabavni glasbi zastopana že več kot petintrideset let, je name napravilo močan vtis.

Na njenem skrbno urejenem domu v Ljubljani sva kramljala o glasbi, njeni največji ljubezni. Žal, Majda Sepe, že približno tri leta javno ne nastopa, prostovoljno se je odločila za umik. Posvetila se je novim obveznostim, zlasti družini. Veliko časa preživi z možem, znanim glasbenikom Mojmirom Sepetom, pa tudi s hčerkino družino. Seveda ureja in piše spomine o bogati glasbeni karieri, obiskuje številne kulturne prireditve, prebira knjige in še in še, za kar je bila v preteklosti prikrajšana, zaradi številnih glasbenih turnej, doma in po svetu.

Že v uvodu velja zapisati, da je bila njena glasbena pot izjemno bogata, delovna in da vzpon niti malo ni bil lahek in enostaven. Njeni začetki segajo v davno leto 1956. Gre za njene koncerte s plesnim orkestrom RTV Ljubljana, pod vodstvom mojstra Bojana Adamiča. Prvi njeni radijski posnetki so bili zabeleženi leto kasneje. Sicer pa je začela na ljubljanskem radiu, veliko nastopala doma in v tujini, prepotovala takorekoč vso Evropo. Sodelovala je tudi pri filmu in televiziji.

Majda Sepe, je dolga leta prepevala različne pesmi, od tistih z ljubezensko in vedro tematiko, imela je izjemen posluš za aktualno in sodobno vsebino, vzljubila je tudi šanson. Dejstvo je, da je bila pevka Majda Sepe kos najzahtevnejšim zvrstem glasbe, to je bilo čutiti zlasti v njeni interpretaciji, ki je bila izvirna. Njena izreka je bila podana razumljivo, navduševala je s svojo muzikalnostjo in čisto intonacijo. Njeni uspehi torej niso plod srečnih naključij, marveč plod trdega dela in vztrajnosti.

- Majda Sepe, z javnim nastopanjem ste se soočili dokaj zgodaj, a ne s prepevanjem. Kakšne ambicije ste imeli?

"Res je, nisem začela kot pevka. Ko je človek mlad, želi biti dejaven na mnogoterih področjih, želi zajemati z veliko žlico. Zanimala me je umetnost, hodila sem k baletu, pa k izraznemu plesu. Rada sem nastopala na šolskih proslavah kot recitatorica. Navduševala sem se celo nad igralskim poklicem. Nastopala sem tudi kot ena prvih manekenk pri nas. Na ta čas imam lepe spomine, saj sem kot mlad človek lahko odšla iz sive vsakdanjosti, prepotovala veliko krajev, spoznala veliko zanimivih ljudi, predvsem pa v tistem času zaslužila dokaj lepo žepnino. Med tem sem se tudi navduševala nad glasbo, spominjam se, da sva z bratom zbirala besedila in sem ter tja tudi kaj zapela.

V glasbene vode me je zagotovo "potegnil" Mojmir Sepe, moj soprog, glasbenik in čudovit glasbeni mentor."

- Na začetku vaše glasbene poti so za vas pisali glasbo kvalitetni skladatelji in avtorji besedil. S kom ste največ sodelovali?

"Na začetku in tudi kasneje sem poustvarjala predvsem glasbo slovenskih skladateljev. Izoblikovala sem svoj način interpretacije z razumljivim in doživetim podajanjem slovenske besede. Prav zato so mi skladatelji zaupali pesmi z zahtevnejšimi besedili in velikokrat je moja interpretacija avtorjem pripomogla do nagrad. Naj med skladatelji omenim le nekaj imen: mojster Bojan Adamič, Mojmir Sepe, Jure Robežnik, Ati Soss, Boris Kovačič, Dečo Žgur, Aleš Kersnik. Seveda so tu še številna imena piscev besedil, denimo Branko Šomen, Frane Milčinski -Ježek, Janez Menart, Kajetan Kovič, Elza Budau, in številni drugi."

- Intenzivno ste se posvetili glasbeni karieri in bili stalni sodelavec v glasbenih programih slovenskega radia, snemali nove popevke in tudi javno nastopali. Kako se spominjate teh časov?

"Glasbi sem bila popolnoma predana dolga leta, čas je hitro bežal. Prepričana sem, da zaradi intenzivnega ustvarjanja. Vesela sem, da sem redno sodelovala v glasbenih programih, tako radia kot televizije, in to še v takoimenovanih pionirskih časih oranja ledine pri ustvarjanju slovenske zabavne glasbe in snovanju TV programov. Dejstvo je, da sem od leta 1958 sodelovala v več kot 600 TV oddajah, tako v Ljubljani, kot po vseh ostalih TV studijih po bivši Jugoslaviji. Razpon mojega delovanja na TV je segal do petja in plesa, celo do igralskih vlog, kabareja in vodenja raznih programov. V arhivih slovenskega radia pa je najmanj 300 mojih posnetkov. Posnela sem dve veliki in 18 malih plošč, s po eno avtorsko izvedbo sem zastopana na 25 festivalskih ploščah, posnela kasete in še bi lahko naštevali. Zelo rada sem nastopala tudi na Slovenski popevki. Slovenska popevka je bila v nekem smislu praznik slovenske glasbe, Ljubljana je dihala s tem festivalom."

- Prejeli ste mnoga priznanja, kaj so vam pomenila?

"Nastopov doma in v tujini je bilo veliko in pesmi so bile velikokrat nagrajene. Menim, da so priznanja za dobro opravljena dela pomembna. Vendar se mi zdi veliko pomembnejša moja uspešna skrb in zavzetost za poustvarjanje glasbe slovenskih skladateljev zabavne glasbe, ob čemer mi je prav gotovo stala ob strani naša mecenska in mentorska hiša Radio Slovenija. V njenih arhivih so med mnogimi drugimi posnetki številni zapisi mojih praižvedb slovenskih pesmi, posnetkov koncertnih nastopov in javnih radijskih postaj pri nas in v tujini."

PRIZNANJA: Plaketa ob 15-letnici Slovenske popevke, zvezna nagrada za estradno dejavnost in druge plakete za doprinos v glasbi v bivši Jugoslaviji.

Človek, ki ga ni, prva nagrada strokovne žirije v Opatiji 1969,

Med iskrenimi ljudmi, prva nagrada mednarodne strokovne žirije, na Slovenski popevki leta 1972,

Uspavanka za mrtve vagabunde, prva nagrada mednarodne strokovne žirije in prva nagrada občinstva na Slovenski popevki leta 1974,

Pismo za Mary Brown, prva nagrada občinstva na Slovenski popevki leta 1976,

Kje je tista trava, prva nagrada za najboljšo pesem svobodnih oblik in šansonov v Opatiji leta 1977,

Leta 1975 prva nagrada publike na mednarodnem festivalu v Dresdnu in dragoceno priznanje na festivalu DES PAYS MEDITERRANEENS DE LA CHANCON v Egiptu leta 1983.

Leta 1992 na festivalu evergrinov Zlati rog v Laškem prva nagrada.

"Teh priznanj se je v dolgi karieri nabralo veliko, vesela sem jih še danes. Predvsem pa dejstva, da so pesmi bile zelo veliko predvajane na radiu in televiziji, pri poslušalcih pa naletele na prijazen odziv."

-Zadnja leta ustvarjanja ste namenili posebno pozornost glasbi svobodnih oblik in šansonom. Zakaj taka odločitev?

"Prepričana sem, da sem z leti prerasla glasbene dejavnosti na področju zabavne glasbe, borila sem se za prodor šansona v slovenski prostor. Prav gotovo je bilo pogumno in prelomno dejanje izdaja plošče šansonov Vse moje besede 1979 leta. To je bil izbor šestnajstih pesmi znanih slovenskih pesnikov. Želela sem približati ljudem uglasbeno slovensko poezijo. Menim, da je to resnejša, trajnejša in zahtevnejša veja slovenske zabavne glasbe. Žal je šanson še vedno premalo uveljavljen in si še vedno utira pot v slovenski glasbeni prostor."

-Kakšni glasbi najraje prisluhnete?

"Najraje poslušam dobro glasbo. To je seveda širok pojem. Pogosto je pri meni pomembno razpoloženje. Često sem odklanjala moderne smeri, rada poslušam melodično glasbo."

-Menite, da je Slovenska popevka v krizi?

"Ne vem, če lahko govorimo o krizi v Slovenski popevki. Saj omenjenega festivala že dolgo ni več. Opažam nove glasbene trende, nove okuse. Razumljivo je, da se generacije menjajo prav tako glasbeni okusi, glasbeni uredniki, pa tudi pevci. Zelo dolgo sem bila zastopana v zabavni glasbi, od pionirskih časov do leta 1992/1993, ko sem prenehala javno nastopati."

-Ali spremljate slovensko zabavno glasbo, je pričakovati nove dobre popevkarje?

"Seveda še vedno spremljam glasbo in tudi novim pevcem rada prisluhnem. Na obzorju je nekaj novih imen, ki veliko obetajo, treba je le stremeti k dobri kakovostni glasbi."

ZDRAVKO ERJAVEC